

Barmhjertighed vil hde hende. Da hendes Mand stadig med Kærlighed og Lyst havde omfattet sin Livsstilling og røgtet den til sine overordnedes Tilfredshed, ansøgte hun Krigsministeriet om en aarlig Understøttelse til sine Børns Underhold og Opdragelse, men modtog det Svar, at man ikke saa sig i Stand hertil. Hun henvender sig derfor til Rigsdagen for ved dens Hjælp at erholde en saadan, hvorved hun vil styrkes i sine Bestræbelser for ved Arbejde og Flid at kunne give sine Børn en nøjsom Opdragelse.

Da Sagen afgøres ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

31. Fra forhenværende Entreprenør H. Larsen af Kjøbenhavn om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 26de November 1892 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds, L. Dinesen).

Andrageren forklarer, at han i et Tidsrum af 25—30 Aar har arbejdet i Statens og det offentliges Tjeneste dels som Entreprenør dels som lønnet Leder af forskellige offentlige Arbejder, særlig ved Jærnbaneanlæg, Vej- og Brobygning o. desl. Han angiver saaledes i 1845 at have deltaget i Banebygningen mellem Kjøbenhavn og Roskilde, senere ved Banens Fortsættelse til Korsør og paa den fjerde Statsbane, samt at han under den sidste flensvigske Krig har for Krigsbestyrelsen udført større Jordarbejder, saaledes i Fredericia med 120 Mand og paa Kronborg med 200 Mand. Han oplyser, at han senere i det offentliges Tjeneste har arbejdet i Brolægningsfaget i Roskilde, Holhæt og Odense, ved Jærnbanerne og Hovedlandevejene o. desl., samt at han har udført Stenarbejderne ved Roskilde Domkirke. I 1871 fik han af Staten Koncession paa at inddæmme og udtørre et Stykke af Odense Fjord, hvilket Arbejde fuldførtes til den i Koncessionen fastsatte Tid. Ved dette Arbejde mistede han imidlertid hele sin sammen sparede Kapital, 50—60,000 Kr., hvilket Tab han nærmest tilskriver Foretagendets finansielle Leder, Procurator, Rancelliraad Borch i Odense, der pludselig døde, som han havde lovet at aflægge Regnskab. Efter den Tid har han atter arbejdet i Statens og det offentliges Tjeneste særlig ved Statsbanerne og oftere som Arbejderformand. Han er nu 74 Aar gammel, meget svagelig og saa godt som uarbejdsdygtig, hvilket navnlig hidrører fra, at han mistede sin Førlighed ved en Hofstade, han paadrog sig under Udførelsen af et offentligt Stenarbejde, og ved en Brostade, han fik under Arbejderne i Fredericia 1864. I Aarenes Løb er Tilstanden bleven forværret, saa at han nu kun med Møje kan bevæge sig ved Hjælp af to Støkke. Da han antager, at Udtørningsarbejdet i Odense Fjord har en blivende nationaløkonomisk Værdi for Landet (Aralet blev i sin Tid vurderet til 402,000 Kr.), og at det, naar Skattefriheden i 1894 ophører, vil indbringe Staten et ikke ubetydeligt Beløb, henvender han sig til Rigsdagen for ved dens Hjælp at opnaa en aarlig Understøttelse, efter at Indenrigsministeriet paa en Ansøgning om en saadan har svaret, at man ikke raadede over Midler, hvoraf den vilde kunne tiltaas.

Da Sagen afgøres ved Behandlingen af Tillægsbevillingsloven for 1892—93, gør Udvalget ingen Indstilling.

32. Fra Bestyrelsen for Selskabet de danske Krigsinvalidier om Understøttelse. (Indbragt den 30te November 1892 af Folketingsmanden for Maribo Amts 5te Valgkreds, N. S. Larsen.)

I Andragendet forklares, at Selskabets Formaal er at hjælpe Krigsinvaliderne fra de to sidste Krige til at sikre deres Enter og Børn under 14 og 16 Aar, henholdsvis Piger og Dreng, til en liden aarlig Indtægt, naar Manden falder fra og dermed hele